Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (sedmi senat)

z dne 16. oktobra 2025*

„Predhodno odločanje – Preprečevanje dampinga – Razširjena protidampinška dajatev – Oprostitev plačila uvozne dajatve na uvoz nekaterih delov za kolesa s poreklom iz Kitajske – Oprostitev, ki so je deležna mala podjetja pri uvozu majhnih količin – Količinski prag 300 enot na tip glavnih delov za kolesa, ki jih stranka deklarira za prosti promet ali so ji dobavljeni“

V zadevi C-659/24,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Bundesfinanzhof (zvezno finančno sodišče, Nemčija) z odločbo z dne 14. maja 2024, ki je na Sodišče prispela 9. oktobra 2024, v postopku

A-GmbH & Co. KG

proti

Hauptzollamt C,

SODIŠČE (sedmi senat),

v sestavi F. Schalin (poročevalec), predsednik senata, M. Gavalec in Z. Csehi, sodnika,

generalni pravobranilec: A. Biondi,

sodni tajnik: A. Calot Escobar,

na podlagi pisnega postopka,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

– za A-GmbH & Co. KG U. Reimer, Steuerberater,

– za Evropsko komisijo G. Gattinara in R. Pethke, agenta,

na podlagi sklepa, sprejetega po opredelitvi generalnega pravobranilca, da bo v zadevi razsojeno brez sklepnih predlogov,

izreka naslednjo

* Jezik postopka: nemščina.

Sodbo

1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago člena 14(c) Uredbe Komisije (ES) št. 88/97 z dne 20. januarja 1997 o dovoljenju za oprostitev plačila uvozne dajatve na uvoz nekaterih delov za kolesa s poreklom iz Ljudske republike Kitajske, uvedene z Uredbo Sveta (EGS) št. 2474/93 in razširjene z Uredbo Sveta (ES) št. 71/97 o protidampinški dajatvi (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 11, zvezek 25, str. 158), kakor je bila spremenjena z Uredbo Komisije (EU) št. 512/2013 z dne 4. junija 2013 (UL 2013, L 152, str. 1) (v nadaljevanju: Uredba št. 88/97, kako je bila spremenjena leta 2013).

2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med družbo A-GmbH & Co. KG (v nadaljevanju: uvoznik) in Hauptzollamt C (glavni carinski urad C, Nemčija) glede pogojev uvoza nekaterih delov za kolesa s poreklom iz Kitajske, za katere ne veljajo razširjene protidampinške dajatve, v Evropsko unijo.

Pravni okvir

Uredba (ES) št. 71/97

3 Svet Evropske unije je sprejel Uredbo (EGS) št. 2474/93 z dne 8. septembra 1993 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve na uvoz v Skupnost koles s poreklom iz Ljudske republike Kitajske in dokončnem pobiranju začasne protidampinške dajatve (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 11, zvezek 51, str. 3).

4 Da bi se preprečilo izogibanje protidampinškim ukrepom, uvedenim z Uredbo št. 2474/93 z uvozom delov za kolesa s poreklom iz Kitajske, ki se uporabljajo pri sestavljanju koles v Unijo, je Svet sprejel Uredbo (ES) št. 71/97 z dne 10. januarja 1997 o razširitvi dokončne protidampinške dajatve, uvedene z Uredbo (EGS) št. 2474/93 na kolesa s poreklom iz Ljudske republike Kitajske, na uvoz nekaterih delov za kolesa s poreklom iz Ljudske republike Kitajske, in o naložitvi razširjene dajatve na takšen uvoz, registriran v skladu z Uredbo (ES) št. 703/96 (UL 1997, L 16, str. 55).

5 V uvodni izjavi 38 Uredbe št. 71/97 je navedeno:

„Oprostitev protidampinške dajatve je upravičena za te postopke končne rabe: (i) montažne dejavnosti, za katere se ugotovi, da ne pomenijo izogibanja, in (ii) uporaba majhnih količin glavnih delov za kolesa s strani malih podjetij (zlasti kot nadomestnih delov), pri kateri se domneva, da ne prihaja do izogibanja. V zadnjem primeru bi namreč imel uvoz glavnih delov za kolesa omejen gospodarski pomen in verjetno ne bo ogrožal učinka obstoječe dajatve zaradi števila koles, ki jih je mogoče izdelati iz takih uvoženih delov, v smislu člena 13(2)(c) osnovne uredbe.

Da bi se posrednikom, ki ne uvažajo neposredno glavnih delov za kolesa, omogočilo, da te dele kupijo od uvoznikov in jih nadalje prodajo monterjem, ki se ne izogibajo protidampinški dajatvi, bi bilo treba te transakcije spremljati tudi v okviru sistema za nadzor končne rabe.“

6 Člen 3(1) in (2), druga alinea, te uredbe določa:

„1. Komisija po posvetovanju s posvetovalnim odborom z uredbo določi potrebne ukrepe za zagotovitev, da se uvoz glavnih delov za kolesa, pri katerem ni izogibanja protidampinški dajatvi, uvedeni z Uredbo (EGS) št. 2474/93, izvzame iz razširjene dajatve iz člena 2.

2. Uredba Komisije zlasti določa:

[…]

– dovoljenje za oprostitev plačila dajatve na uvoz glavnih delov za kolesa, ki ga opravljajo zlasti posredniki ali – za uporabo v majhnih količinah – mala podjetja, in nadzora tega uvoza.“

Uredba št. 88/97, kakor je bila spremenjena leta 2013

7 V uvodnih izjavah 3 in 4 Uredbe št. 88/97 je navedeno:

„(3) Ta uredba naj bi dala zainteresiranim strankam jasne smernice o načinu delovanja sistema oprostitev. Zlasti naj bi jasno določala, kako je lahko določen uvoz glavnih delov za kolesa izvzet iz sistema razširjene dajatve in kako se lahko pridobi dovoljenje za takšno izvzetje.

(4) […]

[…] neposreden uvoz glavnih delov za kolesa naj bi bil izvzet iz sistema razširjene dajatve, če ga deklarira za prost promet monter, ki mu je Komisija odobrila izvzetje, ali kdo drug v njegovem imenu.

[…] prav tako naj bi bil uvoz glavnih delov za kolesa izvzet iz razširjene dajatve, če se za dele upošteva nadzor nad končno uporabo in so deli na koncu dobavljeni izvzetemu monterju, ali so deklarirani za prost promet ali dobavljeni stranki v omejenih količinah. Primerno je, da se pri tem smiselno uporabi obstoječi mehanizem nadzora nad uporabo […]. Če bo stranka deklarirala za prost promet ali ji bo dobavljeno mesečno manj kot 300 enot kakršnega koli tipa glavnih delov za kolesa, bo imel takšen uvoz glavnih delov za kolesa omejen gospodarski pomen in bo malo verjetno, da bo razvrednotil učinek dajatve, ki jo določa Uredba (EGS) št. 2474/93. Zato naj bi domnevno ne predstavljal izogibanja.

[…]“

8 Člen 14 Uredbe št. 88/97, kakor je bila spremenjena leta 2013, naslovljen „Oprostitev, za katero velja nadzor nad končno uporabo“, določa:

„Če uvoz glavnih delov za kolesa deklarira za prost promet oseba, ki ni izvzeta stranka, je le-ta od dneva uveljavitve Referenčne uredbe izvzet iz uporabe razširjene dajatve, če je deklariran skladno s strukturo Taric v Prilogi III, ob upoštevanju pogojev iz člena 82 Uredbe [Sveta (EGS) št. 2913/92 z dne 12. oktobra 1992 o carinskem zakoniku Skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 2, zvezek 4, str. 307)] in členov 291 do 304 Uredbe (EGS) št. 2454/93, ki se uporabljajo s potrebnimi spremembami, če:

(a) se glavni deli za kolesa dobavijo stranki, ki je izvzeta na podlagi členov 7 ali 12;

ali

(b) se glavni deli za kolesa dobavijo drugemu imetniku dovoljenja v smislu člena 291 Uredbe (EGS) št. 2454/93;

ali

(c) na mesečni podlagi, če manj kot 300 enot na tip glavnih delov za kolesa bodisi stranka deklarira za prost promet bodisi so ji dobavljeni. Število delov, ki jih stranka deklarira ali so ji dobavljeni, se izračuna glede na število delov, ki jih deklarirajo vse stranke oziroma so dobavljeni vsem strankam, ki so povezane s stranko ali imajo z njo sklenjene kompenzacijske dogovore, ali[…]

(d) [se] glavni deli za kolesa […] uporabljajo za sestavljanje koles s pomožnim motorjem (dodatna oznaka TARIC 8835).“

Uredba št. 88/97, kakor je bila spremenjena z Izvedbeno uredbo (EU) 2023/611

9 Člen 15(2) Uredbe št. 88/97, kakor je bila spremenjena z Izvedbeno uredbo Komisije (EU) 2023/611 z dne 17. marca 2023 (UL 2023, L 80, str. 67), določa:

„Če se ugotovi, da so stranke iz odstavka 1 deklarirale za prosti promet ali prejele pošiljke glavnih delov za kolesa v količinah, ki presegajo prag iz člena 14(c), ali če pri pregledu ne sodelujejo, se ne šteje več, da ne spadajo v področje uporabe člena 13(2) Uredbe (EU) 2016/1036 [Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2016 o zaščiti proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske unije (UL 2016, L 176, p. 21)], vsakršno dovoljenje za izvzetje, odobreno takim strankam, pa se prekliče za nazaj. […]“

Izvedbena uredba 2023/611

10 V uvodnih izjavah od 23 do 25 Izvedbene uredbe 2023/611 je navedeno:

„(23) Izvzetje bi bilo treba prav tako preklicati, če se ugotovi, da izvzeta stranka uporablja prakse izogibanja razširjeni dajatvi, med drugim tako, da uvaža znatne količine, ki slabijo popravljalne učinke dajatve. Člen 14(c) [Uredbe št. 88/97, kakor je bila spremenjena leta 2013,] določa, da so popravljalni učinki dajatve oslabljeni, če stranka deklarira za prosti promet 300 ali več enot na tip glavnih delov za kolesa ali ji je toliko enot dobavljenih.

(24) Za zagotovitev pravne varnosti in preglednosti bi bilo treba [prag iz člena 14(c) Uredbe št. 88/97, kakor je bila spremenjena leta 2013,] izrecno navesti.

(25) Komisija nadalje meni, da je primerno pojasniti razlago praga iz člena 14(c). Prag manj kot 300 enot na tip glavnih delov za kolesa mesečno bi se moral nanašati na mesečno povprečje enot na tip glavnih delov za kolesa v 12-mesečnih obdobjih, ki se začnejo na dan začetka veljavnosti zadevnega dovoljenja za posebno uporabo. V nobenem primeru skupno obdobje ali obdobja ne smejo biti daljša od obdobja veljavnosti zadevnega dovoljenja za posebno uporabo.“

Carinski zakonik Unije

11 Člen 211 Uredbe (EU) št. 952/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. oktobra 2013 o carinskem zakoniku Unije (UL 2013, L 269, str. 1, v nadaljevanju: Carinski zakonik Unije), naslovljen „Dovoljenje“, v odstavku 1(a) določa:

„Dovoljenje carinskih organov se zahteva, ko gre za:

(a) uporabo postopka aktivnega ali pasivnega oplemenitenja, postopka začasnega uvoza ali postopka posebne rabe.“

12 Člen 254 Carinskega zakonika Unije, naslovljen „Postopek posebne rabe“, v odstavku 1 določa:

„V okviru postopka posebne rabe se lahko blago zaradi njegove določene rabe sprosti v prosti promet z izvzetjem od dajatve ali po znižani stopnji dajatve.“

Spor o glavni stvari in vprašanja za predhodno odločanje

13 Uvoznik v okviru svoje dejavnosti iz Kitajske uvaža različne dele za kolesa. V tej vlogi ima ta uvoznik že več let dovoljenje za posebno rabo, ki ga je izdal glavni carinski urad C. To dovoljenje, izdano na podlagi člena 254 Carinskega zakonika Unije, mu v skladu z odstavkom 1 navedenega člena omogoča sprostitev blaga v prosti promet v Uniji z izvzetjem od dajatve ali po znižani stopnji dajatve zaradi njegove določene rabe.

14 Prvotno se je navedeno dovoljenje nanašalo na:

– glavne dele za kolesa, dobavljene stranki, ki je izvzeta v skladu z Uredbo št. 88/97, kakor je bila spremenjena leta 2013 (člen 14(a)),

– dobave drugim imetnikom dovoljenja za postopek posebne rabe v smislu člena 54 Carinskega zakonika Unije in člena 291 Uredbe Komisije (EGS) št. 2454/93 z dne 2. julija 1993 o določbah za izvajanje Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 o carinskem zakoniku Skupnosti (UL, poglavje 2, zvezek 6, str. 3), ki sami ne opravijo uvoznih formalnosti (člen 14(b) Uredbe št. 88/97),

– in na mesečni uvoz manj kot 300 enot na tip glavnih delov za kolesa, ki jih bodisi stranka deklarira za prosti promet bodisi so ji dobavljeni (člen 14(c) Uredbe št. 88/97, kakor je bila spremenjena leta 2013).

15 V tem dovoljenju je bilo navedeno, da je mesečno mogoče deklarirati manj kot 300 enot na tip glavnih delov za kolesa za lastno uporabo uvoznika ali pa jih lahko določena stranka posreduje drugim strankam (končne stranke). Vendar je dovoljenje po zaporednih spremembah, ki jih je izvedla carinska uprava, prenehalo veljati za oprostitev, ki ustreza oprostitvi iz člena 14(c) Uredbe št. 88/97, kakor je bila spremenjena leta 2013.

16 Uvoznik je leta 2018 pri carinski upravi na podlagi člena 211(1)(a) Carinskega zakonika Unije vložil zahtevek za retroaktivno podaljšanje tega dovoljenja od 1. januarja 2018, da bi se uporabila oprostitev iz člena 14(c) Uredbe št. 88/97, kakor je bila spremenjena leta 2013.

17 V zvezi s tem je uvoznik trdil, da ta določba dovoljuje oprostitev plačila razširjene protidampinške dajatve, zlasti kadar se eni stranki mesečno „dobavi“ manj kot 300 enot na tip glavnih delov za kolesa. Po mnenju uvoznika bi bilo treba ta primer oprostitve razumeti tako, da lahko uvoznik, ki uvaža dele za kolesa, da bi jih dobavil svojim različnim strankam, mesečno uvozi 299 enot na tip glavnih delov za kolesa na stranko, za kar je oproščen plačila protidampinških dajatev.

18 Ker je carinska uprava ta zahtevek zavrnila, je uvoznik zoper zavrnilno odločbo te uprave vložil tožbo pri Finanzgericht (finančno sodišče, Nemčija), ki je to tožbo zavrnilo in potrdilo zavrnitev razširitve dovoljenja za posebno rabo, katerega imetnik je uvoznik.

19 Navedeno sodišče je ugotovilo, da je bila oprostitev iz člena 14(c) Uredbe št. 88/97, kakor je bila spremenjena leta 2013, določena le za mala podjetja in da bi jo zato bilo treba omejiti na položaje, v katerih je vsem strankam zadevnega uvoznika dobavljenih manj kot 300 enot. To razlago naj bi potrjeval člen 3(2), druga alinea, Uredbe št. 71/97, v skladu s katerim mora uredba o izvzetju, ki jo sprejme Komisija, v bistvu določiti „dovoljenje za oprostitev plačila dajatve na uvoz glavnih delov za kolesa, ki ga opravljajo zlasti posredniki ali – za uporabo v majhnih količinah – mala podjetja, in nadzora tega uvoza“.

20 Uvoznik je zoper odločbo Finanzgericht (finančno sodišče) vložil revizijo pri Bundesfinanzhof (zvezno finančno sodišče, Nemčija), ki je predložitveno sodišče.

21 V zvezi s tem je uvoznik trdil, da pojem „malo podjetje“ v smislu te zadnje določbe v veljavni ureditvi ni opredeljen in da je cilj Uredbe št. 88/97 zgolj preprečiti izogibanje protidampinški dajatvi, če več podjetij, ki deklarirajo blago, eni stranki dobavi količine tega blaga, ki kot celota presegajo določen prag. Tako naj za oprostitev protidampinške dajatve ne bi bilo treba določiti količine glavnih delov za kolesa, ki so jih posredniki prodali drugim subjektom, ampak mesečno količino, ki se na koncu dobavi vsaki končni stranki. Poleg tega naj bi prag „manj kot 300 enot na tip glavnih delov za kolesa“ na mesečni osnovi pomenil oprostitev za 299 teh enot, tudi če bi bil navedeni prag presežen, in ne mejne vrednosti, zaradi katere se ne bi uporabljala nobena oprostitev, če bi stranka mesečno deklarirala in dobavila več kot 299 navedenih enot.

22 Predložitveno sodišče meni, da je rešitev spora, o katerem odloča, odvisna od tega, kateri uvoz glavnih delov za kolesa je oproščen plačila razširjene protidampinške dajatve, in v zvezi s tem izraža pomisleke glede razlage člena 14(c) Uredbe št. 88/97, kakor je bila spremenjena leta 2013.

23 Prvič, predložitveno sodišče se sprašuje, ali je oprostitev iz te določbe mogoče kombinirati z drugo oprostitvijo v smislu tega člena 14(a) in/ali (b). V zvezi s tem predložitveno sodišče ugotavlja, da je oprostitvi plačila razširjene protidampinške dajatve iz točk (a) in (b) navedenega člena 14 sicer mogoče kombinirati z oprostitvijo iz točke (d) tega člena, vendar je to zato, ker se vsaka od teh oprostitev nanaša na različne prejemnike blaga in montažne dejavnosti ter se zato te oprostitve ne morejo prekrivati. Stranka pa bi lahko prezrla cilj Uredbe št. 88/97, ki je izvzeti le uvoz manjšega gospodarskega pomena, ker bi lahko ta stranka z uporabo oprostitev na podlagi člena 14(a) in/ali (b) Uredbe št. 88/97, kakor je bila spremenjena leta 2013, v povezavi z izjemo iz člena 14(c) te uredbe, kakor je bila spremenjena, vsak mesec uvozila več kot 299 enot glavnih delov za kolesa, za katere ne velja protidampinška dajatev.

24 Drugič, predložitveno sodišče se sprašuje, ali glede na člen 14(c) Uredbe št. 88/97, kakor je bila spremenjena leta 2013, dovoljenje za posebno rabo lahko določa oprostitev plačila razširjene protidampinške dajatve za manj kot 300 enot na tip glavnih delov za kolesa na mesec na stranko ali pa se ta najvišji prag uporablja za vse stranke. Predložitveno sodišče navaja, da besedilo te

določbe ne daje nobenih smernic v zvezi s tem in da bi njena široka razlaga lahko privedla do izogibanja protidampinški dajatvi. Predložitveno sodišče navaja tudi, da način, kako stranka posluje ali deluje na trgu, ne bi smel biti upošteven v okviru preučitve tega vprašanja.

25 Tretjič, predložitveno sodišče se sprašuje, ali je prag „manj kot 300 enot na tip glavnih delov za kolesa“ mesečno v smislu člena 14(c) Uredbe št. 88/97, kakor je bila spremenjena leta 2013, mejna vrednost, zaradi česar oprostitev plačila razširjene protidampinške dajatve v celoti preneha veljati, če stranka deklarira in dobavi več kot 299 enot na mesec. V prid tej razlagi naj bi bil namen zakonodajalca Unije, da se oprostitev iz te določbe uporabi za male uvoznike ali prejemnike blaga.

26 V teh okoliščinah je Bundesfinanzhof (zvezno finančno sodišče) prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ta vprašanja:

„1. Ali je treba člen 14(c) [Uredbe št. 88/97, kakor je bila spremenjena leta 2013,] razlagati tako, da se ta oprostitev plačila razširjene protidampinške dajatve lahko kombinira z drugimi oprostitvami iz člena 14(a) in/ali (b) Uredbe št. 88/97[, kakor je bila spremenjena leta 2013,] v istem dovoljenju za postopek posebne rabe v smislu člena 254 Carinskega zakonika Unije?

2. Ali je mogoče člen 14(c) Uredbe št. 88/97[, kakor je bila spremenjena leta 2013,] razlagati tako, da je lahko v dovoljenju na kupca na mesec manj kot 300 enot na tip glavnih delov za kolesa oproščenih razširjene protidampinške dajatve?

3. Ali količina manj kot 300 enot mesečno iz člena 14(c) Uredbe št. 88/97[, kakor je bila spremenjena leta 2013,] pomeni prag oprostitve, zaradi katerega oprostitev razširjene protidampinške dajatve v celoti preneha, kadar stranka deklarira ali dalje dobavi več kot 299 enot na mesec, ali pa pomeni omejitev količine, pri kateri je 299 enot vsekakor oproščenih protidampinške dajatve, ne glede na to, ali je ta količina presežena?“

Vprašanja za predhodno odločanje

Prvo vprašanje

27 Predložitveno sodišče s prvim vprašanjem v bistvu sprašuje, ali je treba člen 14(c) Uredbe št. 88/97, kakor je bila spremenjena leta 2013, razlagati tako, da je mogoče oprostitev plačila razširjene protidampinške dajatve, ki jo ta člen določa, v istem dovoljenju za posebno rabo v smislu člena 254 Carinskega zakonika Unije kombinirati z drugo oprostitvijo iz člena 14(a) in/ali (b) te uredbe, kakor je bila spremenjena.

28 V skladu z ustaljeno sodno prakso je treba pri razlagi določbe prava Unije upoštevati ne le njeno besedilo, ampak tudi njen kontekst in cilje, ki jim sledi ureditev, katere del je (sodba z dne 14. marca 2024, VR Bank Ravensburg-Weingarten, C-536/22, EU:C:2024:234, točka 35 in navedena sodna praksa).

29 Na prvem mestu, v zvezi z besedilom zadevnih določb je treba ugotoviti, da niti člen 254 Carinskega zakonika Unije, ki je izrecno naveden v prvem vprašanju, niti člen 211 tega zakonika, ki se oba nanašata na dovoljenje za posebno rabo, ne nasprotujeta temu, da bi dovoljenje za posebno rabo lahko določalo kombinacijo več vrst oprostitev plačila protidampinške dajatve.

30 Prav tako so različne vrste oprostitev iz člena 14, od (a) do (c), Uredbe št. 88/97, kakor je bila spremenjena leta 2013, navedene zaporedoma, povezane z veznikom „ali“, iz uporabe tega veznika pa ni mogoče sklepati, da ena vrsta oprostitve nujno izključuje drugo. Čeprav lahko za uporabo sistema oprostitve plačila razširjenih protidampinških dajatev zadostuje že en razlog, to ne more izključiti, da se isto dovoljenje za posebno rabo iz členov 211 in 254 carinskega zakonika Unije nanaša na več razlogov za oprostitev.

31 Na drugem mestu, navesti je treba, da je glede na uvodno izjavo 38 Uredbe št. 71/97, v kateri so navedeni razlogi, ki upravičujejo uporabo oprostitev plačila razširjenih protidampinških dajatev, in glede na uvodno izjavo 4 Uredbe št. 88/97 splošna sistematika člena 14, od (a) do (c), Uredbe št. 88/97, kakor je bila spremenjena leta 2013, v skladu s ciljem zadnjenavedene uredbe, ki je dovoliti uvoz glavnih delov za kolesa, za katere ne veljajo razširjene protidampinške dajatve, ki ima precej omejen gospodarski pomen.

32 Zato je malo verjetno, da bi kombinirano izvajanje takih oprostitev ogrozilo cilj, ki se uresničuje z uvedbo protidampinških dajatev, tako glede na količine koles, ki se lahko izdelajo iz teh uvoženih glavnih delov, kot glede na ekonomsko omejeno naravo uvoza, ki je oproščen plačila teh dajatev.

33 Glede na zgornje preudarke je treba na prvo vprašanje odgovoriti, da je treba člen 14(c) Uredbe št. 88/97, kakor je bila spremenjena leta 2013, razlagati tako, da je mogoče oprostitev plačila razširjene protidampinške dajatve, ki jo ta člen določa, v istem dovoljenju za posebno rabo v smislu člena 254 Carinskega zakonika Unije kombinirati z drugo oprostitvijo iz člena 14(a) in/ali (b) te uredbe, kakor je bila spremenjena.

Drugo vprašanje

34 Predložitveno sodišče z drugim vprašanjem v bistvu sprašuje, ali je treba člen 14(c) Uredbe št. 88/97, kakor je bila spremenjena leta 2013, razlagati tako, da dovoljenje za posebno rabo v smislu člena 254 Carinskega zakonika Unije lahko določa oprostitev plačila razširjene protidampinške dajatve za manj kot 300 enot na tip glavnih delov za kolesa na mesec na stranko ali pa se ta prag nanaša na vse stranke imetnika tega dovoljenja.

35 Najprej je treba opozoriti, da je Sodišče v sodbi z dne 29. julija 2010, Isaac International (C-371/09, EU:C:2010:458, točki 33 in 34), že razsodilo, da člen 14(c) Uredbe št. 88/97, kakor je bila spremenjena leta 2013, ki uvaja izjemo *de minimis* v korist nekaterih gospodarskih subjektov, „predpisuje mesečno količinsko omejitev in določa, da se izračun števila enot opravi ob upoštevanju vseh zadevnih strank, ki so povezane z uvoznikom ali prijaviteljem ali imajo z njim sklenjene kompenzacijske dogovore“.

36 Tako je bilo v bistvu sprejeto, da ta izjema *de minimis* določa največje število enot glede na tip glavnih delov za kolesa, in sicer manj kot 300 enot, ki jih lahko vsak mesec uvozi uvoznik, za katerega ne velja oprostitev, na podlagi člena 14(c) Uredbe št. 88/97, kakor je bila spremenjena leta 2013, in to ne glede na število podjetij/oseb, ki jim nato dobavi te enote.

37 Taka razlaga je v skladu s ciljem Uredbe št. 88/97, ki je dovoliti oprostitve plačila razširjenih protidampinških dajatev le, če ne ogrožajo ciljev, ki se uresničujejo z uvedbo navedenih dajatev. Dovolitev uvoza, oproščenega takih dajatev, ki so sicer res omejene na manj kot 300 enot na tip glavnih delov za kolesa na mesec na stranko, ki bi jih bilo mogoče dobaviti potencialno neomejenemu številu strank, pa bi lahko te cilje ogrozila.

38 Glede na zgornje preudarke je treba na drugo vprašanje odgovoriti, da je treba člen 14(c) Uredbe št. 88/97, kakor je bila spremenjena leta 2013, razlagati tako, da dovoljenje za posebno rabo v smislu člena 254 Carinskega zakonika Unije lahko določa oprostitev plačila razširjene protidampinške dajatve za manj kot 300 enot na tip glavnih delov za kolesa na mesec za vse stranke imetnika tega dovoljenja.

Tretje vprašanje

39 Predložitveno sodišče s tretjim vprašanjem v bistvu sprašuje, ali je treba člen 14(c) Uredbe št. 88/97, kakor je bila spremenjena leta 2013, razlagati tako, da prekoračitev praga „manj kot 300 enot na tip glavnih delov za kolesa“ mesečno pomeni, da stranka, ki deklarira in dobavi več kot 299 enot na mesec, ni upravičena do nobene oprostitve plačila razširjene protidampinške dajatve na podlagi navedene določbe.

40 Najprej, iz besedila člena 14(c) Uredbe št. 88/97, kakor je bila spremenjena leta 2013, ne izhaja, da bi prag „manj kot 300 enot na tip glavnih delov za kolesa“ mesečno pomenil oprostitev plačila razširjenih protidampinških dajatev do tega praga, če je navedeni prag presežen.

41 Iz člena 15(2) Uredbe št. 88/97, kakor je bila spremenjena z Izvedbeno uredbo 2023/611, pa med drugim izhaja, da če so stranke deklarirale za prosti promet ali prejele pošiljke glavnih delov za kolesa v količinah, ki presegajo prag tega člena 14, točka (c), se vsakršno dovoljenje za izvzetje, odobreno takim strankam, prekliče za nazaj. Iz tega izhaja, da je navedeni prag vrednost, katere preseganje navedenim strankam v celoti odvzeme tako oprostitev.

42 Res je, kot je Komisija navedla v pisnem stališču, da je ta razvoj ureditve Unije omogočil pojasnitev različnih praks nacionalnih carinskih organov. Vendar je iz uvodne izjave 23 Izvedbene uredbe št. 2023/611 razvidno, da je treba ta prag od takrat, ko je bil določen z Uredbo št. 88/97 v prvotni različici, šteti za vrednost, katere preseganje povzroči preklic izvzetja. To je poleg tega potrjeno z uvodno izjavo 24 te izvedbene uredbe, v kateri je navedeno, da „bi bilo treba prag [*de minimis*] izrecno navesti v Uredbi [št. 88/97]“, in to „[z]a zagotovitev pravne varnosti in preglednosti“, ter z uvodno izjavo 25 navedene izvedbene uredbe.

43 Dalje, kot navaja predložitveno sodišče in kot izhaja iz uvodne izjave 4 Uredbe št. 88/97, je bila oprostitev na podlagi postopka posebne rabe uvedena, da bi se omogočil uvoz ali dobava majhnih količin, ki ima omejen gospodarski pomen. Če pa bi se gospodarskim subjektom, ki uvažajo ali nadalje prodajajo večje količine, dovolilo, da so samodejno upravičeni do vsaj delne oprostitve za take transakcije, bi to škodilo cilju, ki se uresničuje s protidampinško ureditvijo.

44 Nazadnje, predložitveno sodišče se sklicuje na sodbo z dne 12. maja 2021, Hauptzollamt B (Kaviar jesetrovk) (C-87/20, EU:C:2021:382). Sodišče je v navedeni sodbi ugotovilo, da količina 125 gramov kaviarja jesetrovk na osebo, katere vnos ni pogojen s predložitvijo uvoznega dovoljenja, pomeni mejno vrednost, pri čemer se je oprlo zlasti na dejstvo, da je treba zadevno določbo šteti za izjemo, ki jo je treba razlagati ozko.

45 Dejansko stanje v postopku v glavni stvari se razlikuje od dejanskega stanja v zadevi, v kateri je bila izdana navedena sodba in ki se je nanašala na varstvo prosto živečih živalskih in rastlinskih vrst, ki jim grozi izumrtje, z zakonsko ureditvijo trgovine z njimi na podlagi Uredbe Sveta (ES) št. 338/97 z dne 9. decembra 1996 o varstvu prosto živečih živalskih in rastlinskih vrst z zakonsko ureditvijo trgovine z njimi (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 15, zvezek 3, str. 136).

46 Dejstvo je, da je namen protidampinške ureditve v obravnavani zadevi zaščititi evropsko kolesarsko industrijo in da se oprostitve plačila razširjenih protidampinških dajatev iz Uredbe št. 88/97 odobrijo le za transakcije – pri katerih ni izogibanja protidampinškim dajatvam – zlasti tiste v korist malih podjetij. Tako je treba člen 14(c) Uredbe št. 88/97, kakor je bila spremenjena leta 2013, šteti za določbo o odstopanju v korist malih podjetij, katerih dejavnost zaradi njihovega majhnega gospodarskega učinka ne spada na področje uporabe določb, katerih namen je preprečiti izogibanje razširjenim protidampinškim dajatvam.

47 Glede na zgoraj navedeno je treba na tretje vprašanje odgovoriti, da je treba člen 14(c) Uredbe št. 88/97, kakor je bila spremenjena leta 2013, razlagati tako, da prekoračitev praga „manj kot 300 enot na tip glavnih delov za kolesa“ mesečno pomeni, da stranka, ki deklarira in dobavi več kot 299 enot na mesec, ni upravičena do nobene oprostitve plačila razširjene protidampinške dajatve na podlagi navedene določbe.

Stroški

48 Ker je ta postopek za stranki v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (sedmi senat) razsodilo:

1. **Člen 14(c) Uredbe Komisije (ES) št. 88/97 z dne 20. januarja 1997 o dovoljenju za oprostitev plačila uvozne dajatve na uvoz nekaterih delov za kolesa s poreklom iz Ljudske republike Kitajske, uvedene z Uredbo Sveta (EGS) št. 2474/93 in razširjene z Uredbo Sveta (ES) št. 71/97 o protidampinški dajatvi, kakor je bila spremenjena z Uredbo Komisije (EU) št. 512/2013 z dne 4. junija 2013, je treba razlagati tako, da je mogoče oprostitev plačila razširjene protidampinške dajatve, ki jo ta člen določa, v istem dovoljenju za posebno rabo v smislu člena 254 Uredbe (EU) št. 952/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. oktobra 2013 o carinskem zakoniku Unije kombinirati z drugo oprostitvijo iz člena 14(a) in/ali (b) Uredbe št. 88/97, kakor je bila spremenjena leta 2013.**

2. **Člen 14(c) Uredbe št. 88/97, kakor je bila spremenjena z Uredbo št. 512/2013, je treba razlagati tako, da dovoljenje za posebno rabo v smislu člena 254 Uredbe št. 952/2013 lahko določa oprostitev plačila razširjene protidampinške dajatve za manj kot 300 enot na tip glavnih delov za kolesa na mesec za vse stranke imetnika tega dovoljenja.**

3. **Člen 14(c) Uredbe št. 88/97, kakor je bila spremenjena z Uredbo št. 512/2013, je treba razlagati tako, da prekoračitev praga „manj kot 300 enot na tip glavnih delov za kolesa“ mesečno pomeni, da stranka, ki deklarira in dobavi več kot 299 enot na mesec, ni upravičena do nobene oprostitve plačila razširjene protidampinške dajatve na podlagi navedene določbe.**

Podpisi